

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

AZ IHLETETT ÍRÁS

Az írott dolgok mérhetetlen mennyisége halmozódott fel évezredek során. Ezek között igen jelentős írásos emlékek a régmúltból, amelyek meglepő módon a modern embert is, mert azt igazolják, hogy sok dologban nem álltak hátrább az ismeretben, az élet egy-egy alapvető kérdésének az ismeretében. Ezeknek az írásoknak alázatra intő erejük van. Megtanítanak megbecsülni azt is, ami régi, ami időtálló írás, vagy gondolat. De egyetlen írás nem hagyott olyan mély nyomot, egyetlen egy sincs olyan sorsformáló hatással az emberiségre, mint az Istentől eredő, az Isten Lelke által ihletett Szentírás.

Igen. A keresztyén olvasótábor első és legnagyobb írója maga az Isten (Móz. II. 24:12). Az eredetileg saját ujjával írott tízparancsolathoz

Siklós József:

MA IS!

*Beteg asszony fekszik kórházi ágyon.
Combnyaktörés, s hozzá ezernyi baj.
Műtét után van. Kerüli az álmot.
Mind kevesebb erő, mind több a jaj.*

*Gyógyíthatatlan — szól a tudomány.
És tudomásul veszi a család.
Gyógyíthatatlan? — kérdi s felsikolt
a beteg szív, s esengve kér imát.*

*És befogadta a küldött Igét,
és hangzik érte távolból ima.
Csak álmétkodnak orvosok: miként
javult oly hirtelen állapota?*

*Valaki egyszer gyógyítani jött,
S azzal búcsúzott, hogy köztünk
marad.*

*Jósága, hatalma övéi között
tegnap és ma s örökké ugyanaz.*

(Békehírnök, 1979. szept. 16.)

semmiféle irodalmi termék nem hasonlítható. Sem az ókorban, sem azóta. Maga Jézus is érvényesnek vallja, annak a betöltésére jött (Mt. 5:17). Időnként jó elolvasni ezt az első írást. Egészem más azt gondolni, hogy már ismerem és egészen más újra olvasni azt. Sok szabadságra hajló képzelgéstől visszatart a tízparancsolat és a hozzá kapcsolódó tanítás.

Isten azonban nemcsak írt, de irodalmi iskolát is hozott létre. Már Mózesnek megparancsolta: "Írd fel ezeket a szavakat . . ." (Móz. II. 34:28). Mózes írásán meg is érezhető, hogy Istentől tanult írni. Írása nem az egyiptomi kultúra terméke. Úgy viszonyul a kettő egymáshoz, mint a kristálytisza patak vize a szennyezett mocsárhoz. Istenismeret, hivatástudat, a törvény és az általa adott életszabályok, a korabeli hasonló tárgyú írásoknak messze messze felette állnak. Azután végig a próféták. Ugyanebből az iskolából valók. "Mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó . . ." (Pét. II. 1:21). Azért olyan egyedülállóak. Nincs tanítás, költészet, történelem, bölcsesség, amely csak megközelíthetné is a Bibliát. Bárha legalább mint könyvet értékének megfelelően ismernék és olvasnák az emberek. Krisztusban és Krisztus óta ez az irodalmi iskola újrateremtődik és él a mai napig. Hála Istennek! Mert kell, hogy legyenek ihletett írások, ihletett tollú írók. A sokszor szép, de üres, máskor szentségtelen szellemű és tartalmú írásból van több mint elég. És ezeknek milyen sikere van! Szerény lehetőségekkel

bíró egyházi lapjaink és egyéb kiadványaink külső eszközökben nem vehetik fel a versenyt ezekkel. De sokszor egy-egy mondat, egy jó hír, vagy elmélkedés, ha Isten Lelkétől ihletett, ha az ő tetteiről beszél: életet ment, szomorú szívet vigasztal, utat mutat a bajban, testvéri szívekhez vezet, erőt ad. Kérjünk ihletet írókat és írásokat Istentől, hogy ne vesszen ereje ennek a biznyságtévő eszköznek.

Azonban az ihletett írás is hiábavaló, ha nincsen megfelelő olvasótábor. Isten sohasem csak annyit mondott, hogy írd le, hanem ismételtén azt is megparancsolta: olvasd fel és tanítsd azokat. Mamár azon versengeni, hogy mit szabad a keresztyénnek olvasni, hallgatni vagy nézni, hiábavaló dolgok. De nem hiábavaló az ízlés és az igény nevelése. Az ihletett írásoknak ilyen jóízű és igényt nevelő ereje van. Az irodalmi termékek megszűrik egymást. Közülük sok nem fér el egyszerre egy kézben. Gondold meg, hogy melyiket teszed le könnyebben és előbb. Melyik van többször a kezdedben?

Valóban, szerény magyar nyelvű lapunk és egyéb kiadványaink nem vehetik fel a versenyt a világ nagyjával. De iskolát képviselnek. Édes anyanyelvünkön sajátos teológiánkat, az Isten Iskoláját. Az egyszerű, megfáradt szívek gyámolítását, a hitrejutottak tanácsolását, a közösségi élet ápolását szolgálják. Képviselik a pusztai harangok szépen csengő hangját, amely nyugalomra, ételre-italra hívogat.

Írjunk, olvassunk és támogassuk az ihletett írást!

Oláh Lajos

NOVEMBER

2. VASÁRNAPJA

IRODALMI NAP

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla. 32905

Editor — Szerkesztő:
Rev. JOHN VADASZ HUNTER
P. O. Box 826,
Monterey Park, Cal. 91754
Tel.: (213) 284-5470

A szerkesztő bizottság tagjai:
Dr. Haraszi Sándor, Fülöp Árpád,
Gerő Sándor

Second Class Postage Paid
at Cleveland, Ohio

Subscription fee: \$10.00 per year

Send subscription and change of
address to:

MR. JOHN SEBESTYEN
3659 Sleepy Hollow Road
Brunswick, Ohio 44212
Tel.: (216) 225-4481

FONTOS:

Címváltozásukat kérjük jelentsék
Mr. John Sebestyén lapkezelőnek.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sür-
gős hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal
beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: DR. HARASZI SÁNDOR, 217
Arrowhead Blvd., Jonesboro, Ga. 30236 —
Tel.: (404) 471-1303

Alelnök és a Bethesda Otthon igazgatója:
KISH J. ERNŐ, 748 Fordham Road, Palm
Bay, Fla. 32905 — Tel.: (305) 723-3288

Főtitkár: SCHAFFER FERENC, 307 Al-
gonquin Ave., North Bay, Ont., Canada
P1B 4W1 — Tel.: (705) 474-3610

Pénztáros: DRESCHER LAJOS, 2636 East
124th St., Cleveland, Ohio 44120 — Tel.:
(216) 231-0038

Pénzügyi Bizottság elnöke: DR. HENRY
AUSTIN, 2 High St., New Brunswick, N.J.
08901 — Tel.: (201) 545-1392

Misszió és Irodalmi Bizottság elnöke: DR.
BÍRÓ LÁSZLÓ, 750 Fordham Road, Palm
Bay, Fla. 32905 — Telefon (lakás): (305)
723-4627; Iroda: (305) 724-1580

Korunk keresztyén egyházai az
utóbbi évtizedekben óriási erőfeszí-
téssel igyekeznek egymást jobban
megérteni, egymáshoz közelebb jut-
ni. De szükségszerűen táult a kap-
csolatkeresés köre a nem keresztyén
világ vallásai és a nem hívő tömegek
irányába is. Nemzedékünk egyete-
mes békevágya, s békeharcunk sür-
gető feladatai is kényszerítenek min-
ket a közös felelősség vállalására.
Együttes döntések és cselekvés kiala-
kítására. Az emberiség léte, jövője a
tét. Amihez nekünk is oda kell ad-
nunk minden kincsünket. Az egyház

Szemle

AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN
ÉS KANADÁBAN levő Magyar
Baptista Gyülekezetek számának
csökkenését elsősorban a magyarul
igét hirdető lelkipásztorok hiánya
okozta. Voltak más okok is: az ifjú-
ság angol gyülekezetekbe távozott, a
kisebb városokból a nagyobb váro-
sokba költözés, a jobb és több mun-
kaalkalom az ipari központokban.

Kipling, Saskatchewan, Kanadá-
ban szinte magyar falunak számít,
sok magyarul beszélő volt és van eb-
ben a faluban-városcában. Ma is az
üzletekben, a bankban, a postán, a
községházán mindig találni valakit,
aki magyarul beszél. Az utcán is
gyakran hallani magyar nyelvű be-
szélgetést.

Itt 1911-ben alakult az Első Ma-
gyar Baptista Gyülekezet mai nevén
Calvary Baptist Church. A gyüleke-
zet első lelkipásztora Mónus János
testvér volt. A hatvanas évek közepe
felé Dékány Elemér testvér még
szolgált magyarul, de ő utána már
csak angol prédikátora volt a gyüle-
kezetnek jó néhány évig.

Néhai Rev. Révész László tv. Kali-
forniaiból, kedves feleségével, a het-
venes évek elején nyáron felment
Kiplingbe és a magyarok közt mind-
ketten igen áldásos missziómunkát
végeztek. Abban az időben a városka
egyetlen templomában sem hirdet-
ték az igét magyar nyelven.

Úgy láttuk többen, hogy ezért a
munkáért nem csak imádkozni, de
tenni is kell valamit. A Misszió- és
Irodalmi Bizottság volt elnöke dr.
Haraszi Sándor testvér felvette a
kapcsolatot a gyülekezettel és a gyü-
lekezet rövidesen arra az elhatáro-
zásra jutott, hogy Magyarországról
hív lelkipásztort.

Ökumenikus evangélium

Máté ev. 5:1.

igazi kincse pedig nem más, mint
"az Isten dicsőségének és kegyelmé-
nek szent evangéliuma". Krisztus az,
Aki vel tartozunk mai világunknak.
Akit tág perspektívájú, ökumenikus
mozdulattal odakinálhatunk száza-
dunk végének békét akaró erőfeszí-
tései közé. De nem tantételeink fakó,
"papiros krisztusát", hanem a való-
ságosat, az Élőt! Aki éppen megvál-
tottai — Hegyi beszédéhez igazodó

Hosszú ideig tartó levelezések,
többszöri Magyarországra való uta-
zás után, az Úr kegyelméből az ima-
meghallgatásra való feleletként 1978
októberében megérkezett Debrecen-
ből Oláh Lajos lelkipásztor testvér
kedves családjával együtt Kiplingbe,
hogy ott a magyarok közötti misszió-
munkában szolgáljon.

A gyülekezet angol nyelven szol-
gáló pásztora Rebuka testvér, akivel
együtt végzi szolgálatát Oláh Lajos
testvér a gyülekezet örömeire és az Úr
dicsőségére.

Szövetségünk által 1958-ban ki-
adott "Az Amerikai Magyar Baptis-
ták Történelme" című könyv 122.
oldalán ezt olvassuk: "Sajnos, a ka-
nadai munka állandóan prédikátor
hiányban szenvedett. Ha lett volna
megfelelő számú lelki munkás, és a
misszió-szellem az első szeretet mele-
gében maradt volna, úgy ma (1958-
ban) Kanadában legalább 20—25
életképes magyar gyülekezet és misz-
zióállomás volna."

"Kérjétek azért az aratásnak Urát,
hogy küldjön munkásokat az Ő ara-
tásába" (Máté 9:38).

GOD'S WAY

"And you shall remember all the
way . . . humble you, testing you to
know what was in your heart" (Deut.
8:2, 18-19, Prov. 14:34, 22:28).
"And you shall hallow (sanctify) the
50th year, and proclaim liberty
throughout the land to all its in-
habitants . . . and each of you shall
return to his property and . . . to his
family" (Lev. 25:10). "For you were
called to freedom; only do not use
your freedom as an opportunity for
the flesh . . . but through love" (Gal.
5:13). "If you continue in my word,
you are truly my disciples, and you
will know the truth, and the truth
will make you free" (John 8:31-32).

P. Gy.

— életében akar gyógyító progresz-
zív erőként jelen lenni, a gondokkal
küzdő emberiség mai tusakodásá-
ban. A szavának engedelmes gyüle-
kezet új, "ökumenikus Credót" fo-
galmaz ma az élő Jézusról. Amit
mindenki megért. Mert olyan egy-
szerű az, mint a képmutatás nélkül
nyújtott falat kenyér; mint az ételt
ízesítő só magafeláldozása; vagy a
harácsolástól megszabadult élet segí-
tésre kész irgalmassága.

Csizmázia Károly
"Igaz Emberségért"
című könyvéből

KÖVETSÉGBEN KRISZTUSÉRT

A Vasárnapi Iskolai Szövetség felhívása AZ ÖRVENDEZŐ ÉLETRE

Fil. 2:17—18, 4:4.

Krisztusban Kedves Testvérem!

A 72. Konvenciónk végefelé járunk. Immár harmadik napja, hogy konvenciónk jelmondata, mint a ti-hanyi visszhang vissza-vissza cseng:

“Követségben Krisztusért”

A Vasárnapi Iskolák is emeljük magasra ezt a jelszót. Ezt a programot nem a program bizottság találta ki, hanem Pál apostol fogalmazta meg már kétezer évvel ezelőtt. De jó, hogy ez lett az idei konvenciónk jelige és erre a konvenciói évre különösen hangsúlyossá tesszük. A konvenció elmúlik, de a *követség* megmarad, hogy folytatódjék odahaza egyéni életünkben, otthon, gyülekezeteinkben, a vasárnapi iskoláinkon. Hogy ez a konvenció mennyire volt eredményes azt az élet mutatja meg, ami ezután következik. Az élet, ahol *követségben* járunk *Krisztusért*.

Ha komolyan vesszük a küldetésünket, hamar fölmerül egy gyakorlati kérdés: *hogyan?* Hogyan képviseljem Krisztust a mindennapi életben? A Vasárnapi Iskolai Szövetség erre a kérdésre így válaszol: *örömmel!* Mert *“Örvendezve élni jól!”* — mondja az énekíró.

Nietzsche röpítette világgá azt a hazugságot, hogy a sápadt Názáreti ellopta az emberek arcáról az örömet. Ez nem igaz! Nietzsche nem ismerte az evangéliumok Krisztusát. Megállapításait besavanyodott szerzetesekről mintázhatta. Urunk Jézus nem búbanatra, nem szomorúságra hívott el, hanem egy kiteljesedő, Benne örvendő boldog életre. *“Mert azért jöttem, hogy életük legyen és bővítködjének”* (Jn 10:10). Pál apostol azt mondja: *“Örüljete az Úrban, mindenkor, ismét mondom, örüljete!”*

A legnagyobb dolog az életünkben az öröm. Aki örülni tud, az boldog. Ennél egy fokkal már csak az lehet nagyobb, ha valaki másoknak is örömet tud szerezni. A vasárnapi tanítónak pedig éppen ez a feladata. A Krisztusban örvendő életet beplántálni tanítványai szívébe.

A nevelés, gyermekekkel, ifjúsággal való foglalkozás nagyon nehéz feladat. Különösen ott, ahol a

család, a szülők részéről nincs meg ehhez a kellő támogatás. Csak az a tanító lehet eredményes, aki el tudja mondani Pál apostollal együtt: *“Ha kiontatom is italáldozatként a ti hitetek áldozatánál és papi szolgálatánál — mert a vasárnapi iskolai munka ilyen szolgálat —, mégis örülök . . . ti is örüljete együtt velem.”*

Hadat üzenünk a besavanyodott, búbanatos életnek és meghirdetjük az örvendő életre a felhívást. Senkinek sincs több oka az örvendezésre, mint az Isten gyermekeinek. Kezdjük el ma. Kezdjék meg a vasárnapi iskolai tanítók. Legyünk örvendő követői Krisztusnak a jelenvaló világon.

Öröm számunkra, amikor láthatjuk egymást. Ne válasszanak el egymástól sem nyelvi, sem nemzetiségi különbözőségek. Egy Atyának gyermekei vagyunk, egy kegyelemnek vagyunk a részesei. Szeressük egymást és örömmel osszuk meg egymással Jézus Lelkének gyümölcsit és ajándékait. Ne akarjuk azt, hogy mindenki hozzánk legyen hasonló. A sokszínűségben, mint a virágos ré-

ten, Isten gazdagsága mutatkozik meg. Arra törekedjünk, hogy Jézus arca legyen látható külön-külön mindannyiunkban. Nem az a dolgunk, hogy egymást bíráljuk, hanem hogy együtt örvendezzünk Jézusban.

Legyünk örvendő bizonyosgtévők. Amikor azt látjuk, hogy Jézus mentő szeretete másokat is megragadott, ez nagy öröm, mert a menny velünk örül.

Tudjuk, hogy nem személyválogató az Isten. *“Minden nemzetben kedves Őelőtte, aki Őt féli”* (AbCs 10:35). Minket azonban elsősorban saját népünkhöz, a magyarokhoz küldött és küld az Úr. Az a törekvésünk, imádságunk, de felelősségünk is, hogy az örömhír eljusson mindenkihez, aki magyarul beszél: Los Angelesben, Detroitban, Torontóban, Sao Paulóban, Buenos Airesben, Budapesten és Kolozsvárott, Újvidéken, Érsekújváron és mindenhol, ahol magyarok élnek Urunk parancsa és kívánsága szerint (ApCs 1:8).

Testvéreim! Zárjuk szívünkbe és vigyük magunkkal haza a Vasárnapi Iskolai Szövetség felhívását egy *örvendő életre*.

“Az Úr öröme a ti erősségetek!” (Neh. 8:10.)

Herjeczki András

■■■■ HÍREK ■■■■

LOS ANGELES, Calif. — Dr. Udvarnoki Béla testvér Szövetségünk tiszteletbeli elnöke, 1979. november 18-án, vasárnap délelőtt és délután az Alhambra-i Magyar Baptista Gyülekezetben szolgált (2216 South Fremont Ave., Alhambra).

Dr. Udvarnoki Béla testvér a Santa Monica-i “Magyar Bibliai Gyülekezet” (1254-19th St., Santa Monica — 19th and Arizona sarok) meghívására jön Kaliforniába és 1979. november 22—25-ig szolgált Santa Monicában. Tervek szerint 1979. nov. 24-én, szombaton egész nap hitmélítő előadásokat fog tartani.

* * *

KIPLING, Sask., Kanada — Kedves vendégeink voltak Magyarországról, Szabó Gyula testvér és családja Örbottyánból. Jöttek a rokonokat meglátogatni. Itt Kiplingen Daku Péter és Daku András testvérüket. Kedves alkalmakat töltöttünk együtt a gyülekezetben is. Augusztus 19-én hat-

vannegy tagja jött össze a rokonságnak. 21-én pedig a gyülekezetben tartottunk búcsúalkalmakat, szertevendégséget. Erre az alkalomra írt Szakács Benjamin testvér kedves búcsúszót.

Szeptember 20-án ünnepeltük meg Daku Lajos atyánkfia kilencvenedik születésnapját a gyülekezetben. Daku Lajos atyánkfia ugyan nem tagja a gyülekezetnek, de házában minden hónapban egyszer magyarnyelvű istentiszteletet tartunk. A születésnap alkalmán ott volt népes családja és a rokonságból is sokan. Kívánjuk, hogy a jó Isten még tartsa meg sokáig egészségben Daku Lajos bácsit.

* * *

RÁKOSPALOTA, Magyarország — Július 10-én tíz fehérruhás tett bizonyosságot a bemerítéssel is Krisztushitéről (kilencen Rákospalotáról, egy pedig Rákosszentmihályról). — Igét hirdetett dr. Szakács Imre titkár, a budai gyülekezet lelképásztora. A bemerítést Viczián János helyi lelképásztor végezte. A bemerítette-

ket Szűcs József rákosszentmihályi lelkipásztor látta el igei útravalóval.

* * *

CLEVELAND, Ohio — Mint azt már előző számunkban jeleztük, 1979. szeptember 29-én megérkezett a Bethany Hungarian Baptist Church új lelkipásztora Almási Ti-

Almási Tibor lelkipásztor testvér és családja

bor testvér kedves feleségével és két gyermekével.

Almási testvérnek a szerkesztő testvérhez intézett leveléből közöljük az alábbi sorokat:

Annak a jó testvéri kapcsolatnak újabb gyümölcse ez, amely évekkel ezelőtt létrejött a Magyarországi Baptista Egyház és az Amerikai Magyar Baptista Szövetség között. Én már a hatodik magyar lelkipásztor vagyok, akit — az Amerikai Magyar Baptista Szövetség valamelyik gyülekezetének meghívása alapján — a Magyarországi Baptista Egyház elnöksége kiengedett az itteni missziómunka végzése céljából.

Ez a példás együttműködés a két ország baptistáinak nemcsak a vezetőit, hanem a gyülekezeteit is közelebb hozta egymáshoz. Szép példa erre a Békéscsabai Gyülekezet (magyarországi szolgálati helyen) testvériségének megértő szeretete. Ők — annak ellenére, hogy rövid ideje szolgáltam még csak közöttük — megértő és áldozatos szeretettel támogatják kiutazási ügyünket.

Nagy öröömre szolgált, hogy a torontói táborozás befejező alkalmain részt vehettem, és találkozhattam a szövetség különböző gyülekezeteibe tartozó testvérekkel, köztük Gerő Sándor testvérrel és Schaffer Ferenc testvérrel, a Szövetség főtitkárával, akik meleg szeretettel köszöntöttek a szövetség nevében.

Végül — de nem utolsó sorban — szeretnék néhány szóban utalni arra is, hogy — bár mégcsak néhány hete

vagyunk Clevelandban — máris látjuk, hogy mennyire fontos itt a magyar nyelvű igehirdetés és magyar nyelvű lelkigondozás. Úgy látjuk, hogy a gyülekezeten belüli munka mellett az itt élő magyar közösség javát is munkálhatjuk. Az persze természetesen, hogy az angol nyelv ismerete és használata elengedhetetlenül

fontos, hiszen a fiatalok egy részét ezen a nyelven könnyebb megközelíteni és segíteni a lelki fejlődésben. Ezért a munka mellett megkezdjük a nyelvtanulást is.

Abban a reményben jöttünk ide, hogy mennyei Atyánk erejére és bölcsességére számíthatunk ebben a nehézséghez, de szép szolgálatban.

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Józsefné

Női konferencia elnök:

Dr. Haraszi Sándorné

Alelnök: Fülöp Árpádné

Pénztáros: Kautz Edvinné

GYERMEKÉVBEN . . . Isten ajándékai KI A GYERMEK?

A nap utolsó sugarait veti a Jabók-folyó völgyére . . . A folyó partján ül egy férfi, gondolataiba merülve . . . majd feláll és határozott léptekkel alvó feleségeihez megy, felkelti őket és elmondja nekik, hogy még ez éjjel az egész háznépnek át kell menni a folyón, hogy folytathassák útjukat korán reggel, a már előttük elment szolgák után.

Ő pedig, testben kifáradva, de lélekben buzgóságosan imádkozik, küzd (I. Móz. 32:9.), mert érzi, milyen nagy esemény előtt áll. Bátyjával kerül szembe — akit megcsalt —, s aztán haragja elől menekült idegen földre, hogy életben maradjon. Most ránehezedik hamiságának minden súlya és könyörög: Uram! Add, hogy bátyámmal való találkozásom ne legyen halálomra, felejtse el velem, ellene elkövetett gonoszságomat, add, hogy megbocsátást hallhassak ajkairól . . . Uram! Te ígérted, hogy velem leszel! Addig tusakodom veled, míg megbizonysodom arról, hogy eltörölted sok bűneimet, különben ettől a helytől nem mehetek tovább!

Az Úr angyalt küldött megnyugtatóására, de ő azzal is küzd, addig, míg meg nem áldja őt, hogy ez az áldás kísérje, mint megújult embert és mint győző, új névvel, új bátorsággal állhasson bátyja elé. Következő nap elindul házanépével hazafelé, hogy hosszú idő után atyja keblén pihenhessen és testvérével — kivel találkozik — most már testvéries szép életet élhessen.

Magát meghajtja a találkozás pillanatában, jelölve annak, hogy nagyon megbánta azt, amit ifjú, könnyelmű szívvel ellene tett. Bátyja sem az már, aki megölni akarja öcsét, úgy érzi, hogy ismét egyek, mint születésük pillanatában, ami-

kor csaknem egyszerre léptek e világra (I. Móz. 25:21).

Kik ezek itt veled? — kérdezi öcsét, amikor szemei átsiklanak az előtte álló gyermekeseregben. “. . . a gyermekek, kikkel Isten megajándékozta a te szolgádat” (I. Móz. 33:5-6. v.). Jákób úgy érezte, hogy gyermekei drágább kincsek minden földi vagyonnál. Háttha még az édesanyákat érintette volna e kérdés: nekik még sokkal drágább volt gyermekük.

Vajon mi, a huszadik század édesanyái, tudjuk-e gyermekeinket Isten ajándékának tekinteni? Foglalkozunk-e azzal a gondolattal, hogy Atyánk nevelése, gondozása végett adta őket nekünk, akiket egyszer számon is kér tőlünk? Adta gyermekeinket, mint aranyláncokat a házassági kötelek megerősítésére, s mint nektárokat a házasság megédesítésére. Ezek az ajándékok segítenek minket, anyákat önfeláldozó életet élni.

Sok helyen — sajnos — csak úgy tekintik őket, mint egy útban lévő akadályt, akiket csak eltűnnek. Szomorú a tény, de ha sok anyát megkérdeznénk gyermekei felől: Kik ezek itt veled? Szomorúan csak azt felelhetnék: Ezek az én bánatom okozói, életem megkeserítői . . .

Boldogok lehetünk akkor, ha gyermekeinkben életünk célját és folytatását láthatjuk és tudjuk értékelni Istentől kapott megbízatásunkat, mert Isten ajándékba adta őket, ezáltal Istenünk tervében eszközök is lettünk, gyermekeink személyében pedig életet menthetünk az örökélet számára. Ha így van és így lesz, akkor mondhatjuk majd a számadás napján: Akiket nekem adtál, itt vannak, csak egy is el nem veszett.

Molnár Antalné

Az olvasó kérdez

"Az alkalmat áron is megvegyétek" (Kol. 4:5). Mit foglal magában ez az íge?

* * *

Pál apostol az efézusi testvéreknek ugyanezt helyezi a szívére. Azt is hozzá fűzi, hogy "a napok gonoszok" (Ef 5:16). A szöveg összefüggéséből látjuk, hogy a bizonyoságtételre és a jó cselekedetek gyakorlására buzdít itt az apostol.

A nemes cselekedetre vannak alkalmak. Ha a megfelelő időben nem tesszük a jó szolgálatot, később már nem tehetjük, mert "a napok gonoszok" vagyis elmúlnak és nem hozhatók vissza. Milyen árat kell fizetnünk az alkalmakért? Néha a kényelmünkről kell lemondani, máskor valóságos anyagi hátrányt kell szenvednie annak, aki az emberek javára akar élni. Tehát mindenképpen önmegtagadás a nemes cselekedetekre való alkalom ára.

Lássunk egy bibliai példát. Pál apostol Filippiben hirdette az ígét. Mikor az imádkozás helyére mentek egy rabszolga leány jött velük szemben, akiben jövendőmondó lélek lakott és jóslataival nagy hasznót hajtott gazdáinak. Pál apostol ezt a leányt megszabadította a gonosz lélek rabságából. Megragadta az alkalmat s az Úr Jézus neve által a leánykából kimentek a démonok. Mi lett ennek az ára? Az, hogy Pált és Silást börtönbe vetették, kalodába zárták s a börtönőr sok botütést mért rájuk. Így fizetett Pál apostol a megragadott alkalomért.

De a történet tovább folytatódik. Pál és Silás imádkozással és énekkel dicsőítette az Istent. A foglyok pedig hallgatták. És hirtelen nagy földrengés lett, megnyílt a börtön minden ajtaja és mindnyájuk bilincsei lehullottak. Ekkor felriadt az őr álmából, és mikor látta, hogy a börtönajtók tárva-nyitva állanak, kivonta kardját és megakartá magát ölni.

Pál apostol itt egy újabb alkalmat látott a lélekmentésre és megragadta. Pedig a börtönőr emberileg nem érdemelte meg, hogy Pál megmentse az életét. Szigorú volt és kíméletlen.

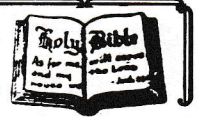
Itt lett volna az alkalom arra, hogy megbűnhődjön. A saját fegyverével vetett volna véget életének. Ki kárhoztathatta volna ezért az apostolt? Ha ő egyszerűen nem szólal meg, a börtönőr sorsa meg van pecsételve. De Pál ezt az alkalmat sem mulasztotta el. Megmentette a börtönőr testi-lelki életét. Mit fizetett ezért az

alkalomért? Lemondott a jogos sérelméről. Nem rótt fel a gonoszt, megtagadta önmagát, hogy segítségére lehessen az ellenségének.

Az alkalmak megragadásának nemcsak ára van, hanem öröme is. Ez az eredményes misszió szolgálat titka.

Gerő Sándor

Misszió mezőkről...

SAO PAULO — BRAZÍLIA

Június 23-án öröm nap volt részünkre, mivel az Úr megsegített bennünket és megnyithattuk az imaházat a misszióállomásnál, ahol munkánk elég szépen fejlődik.

Az ünnepély du. 3 órakor kezdődött a régi teremben, ahol rövid

A gyülekezet pásztorán kívül még három pásztor volt jelen, akiknek részük is volt a programban és szintén Nagy Ferenc tv. is szólt, aki az ottani munkát vezeti a gyülekezet megbízásából.

Végül több gyülekezet kiküldöttjei

Az új imaház a misszióállomásnál

hálaadó Istentisztelet után hivatalosan bezártuk az ajtót.

Onnan az új imaházhoz mentünk, ahol a 24. zsoltár felolvasása és ima után megnyitottuk az ajtót. Bent már egy zeneegyüttes volt és amint az ajtó megnyílt, Istent dicsőítő énekeket adtak elő, amíg a nép bement és teljesen megtöltötte az imaházat, úgy, hogy a két oldalon is álltak bent és még az ajtó előtt is.

Változatos és áldásos program volt, amelyben a gyülekezet és szintén az ének- és zeneegyüttesek vettek részt. Az Igét a gyülekezet pásztorai hirdette a következő téma alapján: "Szükséges-e imaházat építeni?" — és utána az Úrnak lett szentelve a ház, hogy rendeltetésének eleget tegyen a misszió állomásnál.

üdvözölték a gyülekezetet és ének után az apostoli áldással zártuk be ünnepélyünket. Az Úré legyen a dicsőség mindenekért.

Július 7-én keltek egybe Szunyogh Albert Imre és Peres Balogh Miriám testvéreink. Az ünnepély imaházunkban volt, ahol egy vendég pásztor és a gyülekezet pásztorai végezték az alkalmi szertartást. Szintén alkalmi énekszámok lettek előadva vendég testvéreink által. A vallásos szertartás után mindenki meglelt hívá az ünnepély második részére, ahol meglettek vendégelve és még sokáig együtt örültünk.

Urunk áldását kívánjuk az ifjú párra, hogy boldogan járassák együtt az élet útját.

A megnyitási ünnepély — 1979. június 23.

AKIK ELMENTEK

özv. TATTER VILMOSNÉ
1903 — 1979

Egy kedves, bájos, imádkozó hívő nővérrel ismét szegényebb lett az Amerikai Magyar Baptista Szövetség. Júniusban még azt írta egy levélben: "A konvenció programja mindennap előttem lesz és imádkozni fogok a testvérekért." Mivel jól ismertem a Tatter testvérnőt, tudom, hogy meg is tette amit ígért, ha tehetett. A következő héten már az Úrnál volt. Ott, ahova vágyott, különösen miután az ő kedves férjét, a Rev. Tatter Vilmos testvérünket, 16 esztendővel ezelőtt, elszólította az Úr.

A Tatter családot én Békeváron (Kanada) ismertem meg. Már azelőtt a Chicagói West Side-i magyar gyülekezetben szolgálták az Urat. Békeváron a Tatter testvérnő fáradhatatlanul dolgozott férje mellett a gyülekezetben. Otthonuk mindig nyitva volt és a meleg tea vagy kávé készen voltak azok részére, akik messziről, téli hidegben, bejöttek Kiplingben, ahol ők laktak. Igazi testvéries szeretettel és kedves moso-

lyával fogadott mindenkit. Valamikor hosszú utakat megtett férjével, hogy beteg testvérnőket meglátogassanak és segítsenek. Békevárról az Úr New Yorkba hívta őket, ahol szintén felejtethetetlen szolgálatot végeztek. Még vannak magyar baptista testvérek, akik New Yorkban és környékén nagy szeretettel gondolkodnak a kedves Tatter testvérnőre. New Yorkból az Úr ismét visszavitte őket Chicagóba, ahol még évekig szolgáltak mielőtt a Tatter testvér nyugalmába ment. A Tatter testvér a házfa mellett lévő kis virágos kertben dolgozott, mikor az Úr magához hívta. A Tatter testvérnő abban a lakásban maradt mindaddig, míg az Úr a neki készített helyre nem hívta. Szép kis otthon volt. A Tatter testvérnő mosolya, vendégszeretet többször megvidámított minket és mindazokat, akik meglátogatták. Soha nem panaszkodott. Teljesen az Úrra bízta magát. Ő megleégedve ment haza, mert tudta, hogy futását elvégezte, a hitet megtartotta és korona vár rá.

Gyermekeit és unokáit nagyon szerette és azok is őt. Leánya, Lillian, aki közel lakott hozzá, mindennap érintkezésben volt vele. Fia William messzebb lakott tőle és munkájában sokat utazott, úgy vette az útját, hogy a mamát meglátogathassa. Most fájó szívvel gyászolják fia William és felesége Elaine Tatter és

Augusztus 5-én ünnepeltük gyülekezetünk 48. évfordulóját.

Dél előtt hálaadó tiszteletet tartottunk. Az Igét a gyülekezet pásztorai hirdette Zsid. 13:7-8 alapján. Megemlékeztünk azokról, akik a múltban sok nehézségek között kezdték és tartották fenn a munkát és a gyülekezet buzdítva lett, hogy maradjunk meg az Evangélium tisztaságában, mert Jézus Krisztus nem változik és szükséges, hogy mi is megmaradjunk abban, amit ő hagyott és elődeink is tanítottak. Este tovább folytattuk ünnepélyünket és egész nap sok lelki örömeinkben volt részünk. Kivételes ének- és zeneszámok voltak előadva és hálás érzettel fejeztük be a napot, mert ezen 48 év alatt éreztük menyeyi Atyánk áldását és mondhatjuk, hogy "Mindaddig segítségül volt nekünk az Úr."

Urunk áldását kívánva, maradok testvéri szeretettel a távollból.

Nagy István

gyermekeik Debbie, Karen és David. Leánya és Lillian és Férje dr. Allen Lorincz és gyermekeik Donald, Linda és Alice. A magyar Baptisták Kanadában és az Egyesült Államokban hálát adunk Istennek emlékéért és azért, hogy ismerhettük és szolgálhattunk vele az Úr munkájában.

A Gyászistentisztelet július 23-án volt és Rev. George Busekkos, Salem United Church of Christ lelkipásztora szolgált Isten vigasztaló szavaival. A Tatter testvérnő egyik unokanővére énekelt: "Jézus Híven Vezet Engem."

Az Úr vigasztalja meg a gyászoló gyermekeit, rokonait, barátait és lelki testvéreit azzal a tudattal, hogy "boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg". Adjon az Úr egynek, akik elfoglalják a Tatter testvérnő helyét és imádkoznak a mi szövetségünkért.

Egy szerető lelkitestvér

A TEST lámpása a szem. Ha azért a te szemed tiszta, egész tested világos lesz.

Ha pedig a te szemed gonosz, egész tested sötét lesz. Ha tehát a benned levő világosság sötétség, mekkora akkor a sötétség?!

Olvassuk, tanulmányozzuk a Szentírást

12. lecke 1979. november 18.

A szeretet uralma a közösségben

Ef. 4:15—16, 23—5:2.

Nov. 12, hétfő. A Lélek gyümölcse.

Gal. 5:16—26.

Nov. 13, kedd. Küldetésünk mások felé. Kor. II. 5:16—21.

Nov. 14, szerda. Célunk legyen a szeretet. Kor. 14:1—12.

Nov. 15, csütörtök. Osztozunk másokkal. Kor. I. 16:1—4, 13—14.

Nov. 16, péntek. Osztozunk mindenben. Kor. I. 12:14—16.

Nov. 17, szombat. Az egy szív egy lélek. Ap.cs. 4:32—37.

Nov. 18, vasárnap. Szeretben járunk. Efézus 5:15—20.

Aranymondattal: "Legyetek azért követői az Istennek, mint szeretett gyermekek: és járjatok szeretetben, miképpen a Krisztus is szeretett minket, és adta Önmagát miértünk ajándékul és áldozatul az Istennek, kedves jó illatul" (Ef. 5:1—2).

Vasárnapi imaáhitat: "Imádkozunk képmutatás nélkül való szeretetért!" (Róma 12:9—10.)

13. lecke 1979. november 25.

Küzdelem a gonosz hatalmával

Efézus 6:10—20.

Nov. 19, hétfő. "Istennek kell inkább engedni. Ap.cs. 5:27—33.

Nov. 20, kedd. "Szeretem a Te törvényedet." Zsolt. 119:97—105.

Nov. 21, szerda. A tíz ige. Móz. II. 20:1—20.

Nov. 22, csütörtök. Szeresd ellenségedet. Máté 5:43—48.

Nov. 23, péntek. A valódi szeretet. Róma 12:9—21.

Nov. 24, szombat. "Próbáljátok meg magatokat." Kor. II. 13:1—8.

Nov. 25, vasárnap. Egymás segítése közös érdek. Eféz. 6:1—10.

Aranymondattal: "Öltözzétel föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszsága ellen" (Ef. 6:11).

Vasárnapi imaáhitat: "Adjunk hálát az ének minden áldásáért!" (Zsolt. 50:14—23.)

Minden anya kínokkal szüli meg gyermekét, éppen ezért egyedül ez a gyermek nem hívatott arra, hogy ítéletet mondjon afölött, aki szíve alatt hordozta.

ENGLISH SECTION

THE SOUL OF MAN IS CRYING

The soul of man is crying; it is stifled and deeply wounded. But who listens to the message of his own soul? Isn't our mind too busy with its own ambitions and frustrations to listen to the muffled cries of the inner self? Until we can begin to listen to our own soul's yearnings and questions, however, we will not be whole and we will not be healed. Our body carries the scars of the battle between the mind and the soul.

Healing is the experience of good news about ourselves when we contact the soul. Yet that good news comes clothed in suffering, for the soul is a victim of our ignorance and aggressive qualities. The soul suffers because its cries for God are rejected by our conscious mind. However, when we pay attention to that pain and understand the message hidden in that pain, new possibilities open up. One of our most common beliefs is that pain is our enemy. Until we change our attitude toward pain, and make it our friend, we will not be able to reach our own soul. We will remain cut off from our own deepest roots.

A second belief that destroys man is the belief that religion is merely a relationship to some God out there somewhere, to some institution out there somewhere, and to some doctrine or some philosophy out there somewhere. Religion has to do with contacting one's own soul, one's own spirit, one's own hunger for the Infinite. The healing and wholeness of man goes no further than his awareness of his own soul and of God in his soul.

The major complaint of people today is emptiness and loneliness. Nothing can remedy this emptiness and loneliness until one listens to his own soul and awakens to the Spirit. Without a conscious awareness of one's soul and its source, man is left inwardly hungry and empty. No substance, no status, no sensory activity can fill this spiritual space. Man is a spiritual being and hence he will suffer until he fully knows his spiritual nature and destiny. Ma-

terial rewards and remedies alone are temporary; human and social strokes soon pass. Until a person consciously accepts and cultivates his own spirit in relation to the Spirit of God, emptiness and loneliness will remain.

A black woman sits in a car before me. She has several children and she tells me that her husband has left her, largely due to her constant nagging and negativity. She is either depressed or lonely almost all of the time. I ask her to just relax and allow herself to be lonely right now. I ask her not to try to change her lonely feeling, but just to allow it to be there and to experience it 100%. (I want her to sink into her soul and become one with it.)

I instruct her to be exactly as lonely as she is, not any more or any less. I suggest that if her feeling changes, to go with the change; if not, to stay with it where it is. I explained to her that usually one part of us hurts (the soul) and the other part (the mind) tries to run away or to manipulate it. I explained that she can overcome this dividedness by becoming one with her loneliness (accepting her soul's pain as real and as important).

As she began to experience her loneliness more fully, she felt a heaviness in her chest all the way down to her waist and then down into her legs. She felt heavy like lead. Also she began to experience a darkness. She felt pulled down into the blackness and heaviness. She began to get a headache. She realized that she must be resisting the blackness and the heaviness and that this resistance was giving her a headache. She decided to release her resistance and to go with the blackness and the heaviness. She felt as though her head would fall off.

She experienced herself as down in a deep dark hole. She decided to stay with this hole. Then she became aware of a light above her, coming down through an opening. She noticed that she was slowly rising up out of the hole, effortlessly. As she rose higher and higher, the light be-

came brighter and brighter. She began to feel as light as a feather. She could float. Her pain was gone. Her depression and loneliness were gone. She gave thanks to God. So did I.

No wonder the Son of Man came as one who is acquainted with grief. No wonder that new life comes through a conscious willingness to enter suffering. Perhaps that is why Jesus Christ is the whole man who lived in oneness with Him own soul and His own Father. He did not count the suffering of man or His own suffering as a loss. Rather He set His face toward the cross. He did not avoid it, but He looked and He listened in a way that took great courage. He became one with the suffering of humanity, the ugliness, darkness and heaviness of man's depression and loneliness. He too sank to the pits. He too was raised by the Light. Those who look and who listen are thankful. So am I.

NEWS

VALLEY FORGE, PA.

New Vins Book Available

The prison writings of recently released Soviet pastor Georgi Vins are available in *Georgi Vins—Prisoner of Conscience*, an updated version of the book *Testament from Prison* published by David C. Cook in 1975. The new version includes information on events between 1975 through April, 1979, when Vins was released along with four other Soviet prisoners in exchange for two Russian spies being held by the United States.

The writings include a chronicle of Vins' family detailing the sufferings of his father, who died in a labor camp, and his mother, who served a three-year term. Also included are letters and poetry Vins wrote from prison, and short biographies of leading Russian Baptists in the 20th century.

Available in paperback for \$2.95 from your nearest Judson Book Store.

Huge Wall Calendars

A set of twelve 17"x22" ABC/USA wall calendars is now available for \$2.95.

The newly designed desk calendar (\$1.75) is also available. Both calendars begin with September '79 dates and are coordinated. Write

Literature Service, Judson Book Stores.

American Baptist Input

Aug. 23, 1979

* * *

ATLANTA, GEORGIA.

Skyrocketing Crime Rate

Unites Clergy, Politicians

By Marv Knox

Outrage against a wave of violent crime has united politicians and clergymen in several cities across the United States.

Mayors in Detroit, New York and Chicago have given attention to churchmen who offered assistance to deal with the problem. Cleveland Mayor Dennis Kucinich even told a national television audience that it's time to pray about crime.

Most recently, Atlanta Mayor Maynard Jackson called on local ministers to "attack crime at its individual and spiritual source," and urged them to help form ARMAC—Atlanta Religious Mobilization Against Crime.

In Atlanta, which already has had more citizens murdered this year than in all of 1978, rape has increased more than 30 percent and robbery by more than 50 percent.

Jackson said a "spiritual breakdown" and the burden of economic stress have combined to increase the incidence of violent crime.

"As economic instability infuses the lives of people . . . frustrations can become a weight too heavy for some individuals to bear," he explained, adding that such tension often relieves itself in sudden bursts of rage.

To curb the city's growing crime rate, Jackson advocated more constructive use of religious resources, both physical and human, and asked pastors to monitor state laws in an effort to most effectively deter crime and punish criminals.

Searcy S. Garrison, executive secretary-treasurer of the Georgia Baptist Convention and member of the ARMAC executive committee, said ARMAC's task is to "do anything we can to reinforce for fighting crime."

Most importantly, the organization must foster a "recommitment to moral, spiritual and ethical ideals—the bulwark of our strength for years," Garrison emphasized.

But just how religious leaders go about kindling recommitment could spell success or failure, according to

Dale Cross, director of metropolitan missions for the Southern Baptist Home Mission Board.

"Politicians are asking churches, 'What is the nature of man, and how can we affirm it?'" Cross said. "Churches cannot afford to answer these questions in simplistic slogans, for this will lead to cynicism (among politicians) and a lack of credibility (on the part of churches)."

Churches and religious leaders also must move beyond verbal interactions with politicians and deal with problems at their grass-roots level—among people, said John Havlik of the Home Mission Board department of evangelism.

Havlik said churches must deal with the crime problem at the "congregational level," noting that economic stress and racism are major causes of violent crime that need immediate attention.

Churches can heal families besieged by economic stress at the "point of most concern—evangelism," he said. And churches also can begin to destroy the "specter of racism" that haunts cities.

He also supported "grass-roots neighborhood organizations" at all economic levels. Such groups could foster a community spirit among neighbors and present a platform from which the church could speak to vital issues such as crime.

"But the real key is involvement" . . . Havlik said. "Jesus wept over the city, so our first step must be to take time to care."

Such care and involvement should take the gospel wherever "crime forces gather crowds," said Martin Luther King Sr., dean of Atlanta pastors and father of the late civil rights leader, Martin Luther King Jr.

"We need ministers to go to dance halls and parks and get a hearing," King explained. "We need men and women, people that folks have respect for, to take the message to the people."

"They need to go and keep going, not just one, two or three times," he said. "I believe we'll get a hearing."

Politicians and religious leaders from coast to coast will be listening to hear the response of that "hearing," for Atlanta's problem is a "parallel phenomenon" across the country, Cross said.

Baptist Press, 9/4/79